

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการจัดการสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องที่ไม่ใช่วารสารในห้องสมุดสาขาการแพทย์ มหาวิทยาลัยของรัฐ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการจัดการสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องที่ไม่ใช่วารสารในห้องสมุดสาขาการแพทย์ มหาวิทยาลัยของรัฐ ในด้านงานบริหาร งานเทคนิค และงานบริการ รวมทั้งปัญหาในการจัดการสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องที่ไม่ใช่วารสารในห้องสมุดสาขาการแพทย์ มหาวิทยาลัยของรัฐ

การวิจัยครั้งนี้กำหนดสมมติฐานไว้ 2 ประการ คือ

1. ห้องสมุดสาขาการแพทย์ในมหาวิทยาลัยของรัฐส่วนใหญ่จัดการสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องโดยได้รับงบประมาณร่วมกับหนังสือ ใช้ระบบการจัดหมวดหมู่ การจัดเก็บ และให้บริการเช่นเดียวกับหนังสือ
2. ห้องสมุดสาขาการแพทย์ในมหาวิทยาลัยของรัฐ ประสบปัญหาด้านงานเทคนิค ในระดับที่สูงกว่าปัญหาด้านงานบริหารและงานบริการ

สำหรับการวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสำรวจ และแบบสัมภาษณ์ โดยผู้วิจัยเป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูลจากการสำรวจและสัมภาษณ์ด้วยตนเอง แบบสำรวจใช้เก็บข้อมูลรายชื่อสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องภาษาต่างประเทศ และประเภทของสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องในห้องสมุดแต่ละแห่งโดยการค้นบัตรรายการ สืบค้นจาก OPAC และจากอินเทอร์เน็ต และแบบสัมภาษณ์ใช้สัมภาษณ์หัวหน้าห้องสมุดคณะ/สถาบันสาขาการแพทย์ มหาวิทยาลัยของรัฐ จำนวน 32 คน ตั้งแต่เดือนกันยายน-พฤศจิกายน 2542 ผลการวิจัยสามารถสรุปและอภิปรายผลได้ดังนี้

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องที่ไม่ใช่วารสาร

1.1 ด้านงานบริหาร

1.1.1 ประเภทและจำนวนสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องที่ไม่ใช่วารสาร

จากการสำรวจรายชื่อสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องที่ไม่ใช่วารสาร ที่มีอยู่ในห้องสมุดสาขาการแพทย์มหาวิทยาลัยของรัฐจำนวน 32 แห่ง พบว่า ห้องสมุดแต่ละแห่งมีสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องที่ไม่ใช่วารสารจำนวนตั้งแต่ 19-325 ชื่อ โดยห้องสมุดที่มีสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องฯ มากที่สุด 325 ชื่อ มี 1 แห่ง คือ ห้องสมุดคณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย รองลงมา ห้องสมุดที่มีสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องฯ จำนวน 317 ชื่อ มี

1 แห่ง คือ ห้องสมุดคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น และห้องสมุดที่มีสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องา จำนวนน้อยที่สุด 19 ชื่อเท่ากัน มี 3 แห่ง ได้แก่ ห้องสมุดคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ห้องสมุดคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา และห้องสมุดคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

ในด้านประเภทของสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องที่ไม่ใช่วารสาร พบว่า ห้องสมุดทุกแห่งมีสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องา ประเภทสิ่งพิมพ์ปริทัศน์รายปี รายงานการประชุมวิชาการ และหนังสือชุดที่หมายเลขเรียงลำดับ รองลงมา ห้องสมุดจำนวน 31 แห่ง มีสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องา ประเภทหนังสือรายปี และห้องสมุดจำนวนน้อยที่สุด 20 แห่ง มีสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องา ประเภทรายงานประจำปี

สำหรับประเภทของสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องาที่มีในห้องสมุดแต่ละแห่งพบว่า มีตั้งแต่ 4-5 ประเภท โดยห้องสมุดที่มีสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องาที่ไม่ใช่วารสารครบทั้ง 5 ประเภท มีจำนวน 19 แห่ง และห้องสมุดที่มีสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องา 4 ประเภท มีจำนวน 13 แห่ง

เมื่อพิจารณารายชื่อสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องาที่ไม่ใช่วารสารที่มีในห้องสมุดมหาวิทยาลัยของรัฐทั้ง 32 แห่ง พบว่า มีจำนวนรวมกันทั้งสิ้น 1,533 ชื่อ (ชื่อสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องา ที่ซ้ำกันในห้องสมุดแต่ละแห่งนับเป็น 1 ชื่อ) โดยเป็นสิ่งพิมพ์ปริทัศน์รายปี จำนวนมากที่สุด 829 ชื่อ และเป็นรายงานประจำปี จำนวนน้อยที่สุด 53 ชื่อ

สิ่งพิมพ์ต่อเนื่องา ทั้ง 1,533 ชื่อ ดังกล่าว พบว่า เป็นสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องา ที่มีในห้องสมุดเพียงแห่งเดียว จำนวน 1,008 ชื่อ และมีชื่อตรงกันในห้องสมุดตั้งแต่ 2 แห่งขึ้นไป มีจำนวน 525 ชื่อ โดยสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องา ที่มีชื่อตรงกันมากที่สุดในห้องสมุด 20 แห่ง มี 1 ชื่อ คือ Current Medical Diagnosis & Treatment และชื่อที่มีตรงกันในห้องสมุดจำนวนน้อยที่สุด 2 แห่ง มีจำนวน 228 ชื่อ

1.1.2 โครงสร้างการบริหารงาน

ในด้านโครงสร้างการบริหารงานสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องาที่ไม่ใช่วารสาร พบว่า ห้องสมุดจำนวนมากที่สุด 15 แห่ง ไม่มีการแบ่งหน่วยงานภายในห้องสมุด เนื่องจากมีบรรณารักษ์เพียงคนเดียวรับผิดชอบการดำเนินงานของห้องสมุดคณะทุกงาน รองลงมา ห้องสมุดจำนวนใกล้เคียงกัน 14 แห่ง มีหน่วยงานรับผิดชอบการบริหารงานสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องาโดยเฉพาะ โดยหน่วยงานที่รับผิดชอบ ได้แก่ งานพัฒนาทรัพยากรสารสนเทศ (6 แห่ง) งานวิเคราะห์ทรัพยากรสารสนเทศ (5 แห่ง) งานเทคนิค (2 แห่ง) และงานวารสาร (1 แห่ง) และห้องสมุดจำนวนน้อยที่สุด 4 แห่ง ไม่มีหน่วยงานใดรับผิดชอบโดยเฉพาะ แต่กระจายงานไปดำเนินการตามหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

นอกจากนี้ยังพบว่ามีห้องสมุดเพียงแห่งเดียว คือ ห้องสมุดคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีโครงสร้างการบริหารงาน 2 ลักษณะ คือ มีหน่วยงานวารสารรับผิดชอบโดยเฉพาะ โดยรับผิดชอบสิ่งพิมพ์ปริทัศน์รายปี ส่วนหนังสือรายปี รายงานประจำปี รายงานการประชุมวิชาการ หนังสือชุดที่มีหมายเลขเรียงลำดับ ไม่มีหน่วยงานใดรับผิดชอบโดยเฉพาะ แต่กระจายงานไปดำเนินการตามหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

การที่ผลการวิจัยพบว่าห้องสมุดคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มอบหมายให้หน่วยงานวารสารรับผิดชอบสิ่งพิมพ์ปริทัศน์รายปีเพียงประเภทเดียว อาจเนื่องมาจากสิ่งพิมพ์ปริทัศน์รายปีเป็นสิ่งพิมพ์ที่มีลักษณะของการนำเสนอบทความในรูปแบบของบทความปริทัศน์ เช่นเดียวกับวารสารปริทัศน์ต่าง ๆ ห้องสมุดจึงให้ความสำคัญกับสิ่งพิมพ์ประเภทนี้เช่นเดียวกับวารสาร

เมื่อพิจารณางานสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องๆ ที่ห้องสมุดรับผิดชอบ ปรากฏว่าห้องสมุดที่มีหน่วยงานรับผิดชอบโดยเฉพาะ (14 แห่ง) และห้องสมุดที่ไม่มีหน่วยงานภายในห้องสมุด (15 แห่ง) ซึ่งมีจำนวนรวมทั้งสิ้น 29 แห่ง พบว่างานสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องๆ ที่ห้องสมุดทั้ง 29 แห่ง รับผิดชอบดำเนินการมี 8 งาน คือ งานควบคุมงบประมาณสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องๆที่ไม่ใช่วารสาร งานควบคุมบุคลากร งานคัดเลือกและจัดหา งานจัดทำเครื่องมือช่วยค้น งานจัดเก็บ งานบริการยืม-คืน งานบริการยืมระหว่างห้องสมุด และงานบริการตอบคำถามและช่วยการค้นคว้า รองลงมา งานที่ห้องสมุดจำนวน 28 แห่ง ดำเนินการมี 1 งาน คือ งานตรวจรับสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องๆที่ไม่ใช่วารสาร ส่วนงานที่ห้องสมุดจำนวนน้อยที่สุด 2 แห่ง รับผิดชอบ คือ งานบริการสำเนาหน้าสารบัญสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องๆ

ส่วนห้องสมุดที่ไม่มีหน่วยงานรับผิดชอบสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องๆโดยเฉพาะ จำนวน 4 แห่ง พบว่า งานสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องๆ ที่ห้องสมุดทั้ง 4 แห่ง รับผิดชอบดำเนินการมี 7 งาน คือ งานคัดเลือกและจัดหา งานจัดเก็บ บริการยืม-คืน บริการยืมระหว่างห้องสมุด บริการตอบคำถามและช่วยการค้นคว้า บริการจัดแสดงสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องๆที่ได้รับใหม่ และบริการถ่ายเอกสาร รองลงมา งานที่ห้องสมุดจำนวน 3 แห่ง ดำเนินการมี 5 งาน คือ งานควบคุมงบประมาณ งานควบคุมบุคลากร งานตรวจรับ งานลงทะเบียน และงานจัดทำเครื่องมือช่วยค้น ส่วนงานที่ห้องสมุดจำนวนน้อยที่สุด 1 แห่ง รับผิดชอบ คือ บริการสำเนาหน้าสารบัญสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องๆ ได้แก่ ห้องสมุดคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

สำหรับหน่วยงานที่รับผิดชอบงานสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องๆที่ไม่ใช่วารสารแต่ละงานในห้องสมุดทั้ง 4 แห่ง พบว่า ห้องสมุดส่วนใหญ่มีหน่วยงานบริหาร และธุรการ รับผิดชอบงานบริหาร (3 แห่ง) หน่วยงานพัฒนาทรัพยากรสารสนเทศ รับผิดชอบงานเทคนิค (3 แห่ง) และหน่วยงานบริการ รับผิดชอบงานบริการ (4 แห่ง)

1.1.3 บุคลากร

ห้องสมุดสาขาการแพทย์ มหาวิทยาลัยของรัฐ มีบุคลากรปฏิบัติงานสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องที่ไม่ใช่วารสารจำนวนตั้งแต่ 2-21 คน โดยห้องสมุดที่มีจำนวนบุคลากรปฏิบัติงานสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องมากที่สุด 21 คน คือ ห้องสมุดคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ รองลงมา ห้องสมุดที่มีจำนวนบุคลากร 11 คน มี 3 แห่ง ได้แก่ ห้องสมุดคณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ห้องสมุดคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น และฝ่ายหอสมุดวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ ส่วนห้องสมุดที่มีบุคลากรจำนวนน้อยที่สุด 2 คน มี 9 แห่ง

ในตำแหน่งและคุณสมบัติของบุคลากรที่รับผิดชอบการดำเนินงานสิ่งพิมพ์ต่อเนื่อง พบว่าห้องสมุดทุกแห่ง (32 แห่ง) มีผู้ปฏิบัติงานในตำแหน่งเจ้าหน้าที่/พนักงานห้องสมุด โดยส่วนใหญ่มีคุณวุฒิปริญญาตรี (25 แห่ง) และต่ำกว่าปริญญาตรี (22 แห่ง) รองลงมา ห้องสมุดจำนวน 30 แห่ง มีผู้ปฏิบัติงานในตำแหน่งบรรณารักษ์ โดยส่วนใหญ่มีคุณวุฒิปริญญาตรี (23 แห่ง) และปริญญาโท (20 แห่ง) และห้องสมุดจำนวนน้อยที่สุด 3 แห่ง มีตำแหน่งนักเอกสารสนเทศ คุณวุฒิปริญญาตรีทั้งหมด ส่วนผู้ปฏิบัติงานในตำแหน่งอื่น ๆ พบว่ามีในห้องสมุดจำนวน 5 แห่ง โดยห้องสมุด 3 แห่ง มีตำแหน่งเจ้าหน้าที่ธุรการ/พนักงานธุรการ คุณวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี ห้องสมุดจำนวน 2 แห่ง มีนักวิชาการศึกษา คุณวุฒิปริญญาตรี และห้องสมุด 1 แห่งเท่านั้น มีตำแหน่งนักแนะแนวการศึกษาและอาชีพ คุณวุฒิปริญญาตรี นักวิชาการโสตฯ คุณวุฒิปริญญาตรี เจ้าหน้าที่พิมพ์ดีดและพนักงานการเงินและบัญชี คุณวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี

สำหรับจำนวนบุคลากรแต่ละตำแหน่งในห้องสมุดทั้ง 32 แห่ง พบว่า ตำแหน่งบรรณารักษ์ มีจำนวนตั้งแต่ 1-5 คน โดยห้องสมุดที่มีบรรณารักษ์จำนวนมากที่สุด 5 คน มี 4 แห่ง ส่วนห้องสมุดที่มีตำแหน่งบรรณารักษ์จำนวนน้อยที่สุด 1 คน มี 16 แห่ง ตำแหน่งเจ้าหน้าที่/พนักงานห้องสมุดมีจำนวนตั้งแต่ 1-12 คน โดยห้องสมุดที่มีเจ้าหน้าที่/พนักงานห้องสมุดจำนวนมากที่สุด 12 คนมี 1 แห่ง และห้องสมุดที่มีเจ้าหน้าที่/พนักงานห้องสมุดจำนวนน้อยที่สุด 1 คน มีจำนวน 11 แห่ง

การที่ผลการวิจัยพบว่าห้องสมุดคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีจำนวนบุคลากรรับผิดชอบการดำเนินงานสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องที่ไม่ใช่วารสารจำนวนมากกว่ห้องสมุดอื่น อาจเป็นเพราะว่า ห้องสมุดคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีโครงสร้างการบริหารงานสิ่งพิมพ์ต่อเนื่อง 2 ลักษณะ ซึ่งเท่ากับว่าใช้บุคลากรของทุกหน่วยงานในห้องสมุดดำเนินการ ประกอบกับเป็นห้องสมุดคณะที่มีขนาดใหญ่ มีผู้ใช้บริการเป็นจำนวนมาก จึงทำให้ห้องสมุดคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีจำนวนบุคลากรสูงสุด

1.1.4 งบประมาณ

ในปีงบประมาณ 2542 ห้องสมุดส่วนใหญ่จำนวน 26 แห่ง ได้รับงบประมาณสำหรับจัดซื้อสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องที่ไม่ใช่วารสารจากงบประมาณแผ่นดิน และห้องสมุดจำนวน 18 แห่งได้รับจากเงินนอกงบประมาณแผ่นดิน โดยห้องสมุดจำนวนมากที่สุด 12 แห่ง ได้รับจากเงินที่คณะจัดสรรให้ และห้องสมุดจำนวน 3 แห่งเท่ากัน ได้รับจากเงินรายได้ของห้องสมุดและเงินบริจาค ส่วนแหล่งงบประมาณอื่น ๆ มีห้องสมุด 3 แห่ง ระบุว่า ได้รับดอกเบี้ยของเงินทุนสนับสนุนจากต่างประเทศ (ห้องสมุดคณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย) ได้รับจากเงินมูลนิธิของคณะ (ห้องสมุดคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล) และได้รับอภินันทนาการจากหน่วยงานต่าง ๆ ภายในคณะและนอกคณะ (ห้องสมุดคณะเวชศาสตร์เขตร้อน มหาวิทยาลัยมหิดล)

สำหรับห้องสมุดที่ได้รับงบประมาณจากทั้ง 2 แหล่งคือ งบประมาณแผ่นดินและเงินนอกงบประมาณแผ่นดินมีจำนวน 12 แห่ง ส่วนห้องสมุดที่ได้รับงบประมาณเพียงแหล่งเดียวมีจำนวน 20 แห่ง

ห้องสมุดสาขาการแพทย์ มหาวิทยาลัยของรัฐ ทั้ง 32 แห่ง ไม่ได้รับการจัดสรรงบประมาณโดยเฉพาะในการจัดซื้อสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องที่ไม่ใช่วารสาร โดยห้องสมุดจำนวน 31 แห่ง ได้รับร่วมกับงบประมาณหนังสือ มีห้องสมุดเพียงแห่งเดียวที่ได้รับร่วมกับงบประมาณหนังสือและวารสาร คือ ห้องสมุดคณะทันตแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผลการวิจัยในส่วนนี้พบว่า สอดคล้องกับสมมติฐาน ข้อ 1 ในส่วนที่กำหนดว่า ห้องสมุดสาขาการแพทย์ในมหาวิทยาลัยของรัฐส่วนใหญ่จัดการสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องฯ โดยได้รับงบประมาณร่วมกับหนังสือ

ในด้านสัดส่วนของงบประมาณในการจัดซื้อสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องที่ไม่ใช่วารสารที่ได้รับในปีงบประมาณ 2542 เมื่อเทียบกับงบประมาณในการจัดหาทั้งหมดนั้น มีห้องสมุดจำนวน 9 แห่งไม่ระบุ ส่วนห้องสมุดจำนวน 23 แห่ง ที่ระบุ พบว่าห้องสมุดได้รับจัดสรรงบประมาณในสัดส่วนตั้งแต่ร้อยละ 1-5 ถึงร้อยละ 26-30 โดยห้องสมุดส่วนใหญ่ 14 แห่ง ได้รับงบประมาณในการจัดซื้อสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องฯ ร้อยละ 1-5 และห้องสมุดจำนวนน้อยที่สุด 1 แห่ง ได้รับงบประมาณร้อยละ 6-10 ส่วนห้องสมุดที่ได้รับงบประมาณในการจัดซื้อสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องฯ ในสัดส่วนสูงที่สุดคือ ร้อยละ 26-30 มีจำนวน 2 แห่ง ได้แก่ ห้องสมุดคณะแพทยศาสตร์ และห้องสมุดคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ผลการวิจัยในด้านสัดส่วนงบประมาณที่ห้องสมุดสาขาการแพทย์ มหาวิทยาลัยของรัฐได้รับนั้น จะเห็นได้ว่ามีห้องสมุด 2 แห่ง คือ ห้องสมุดคณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และห้องสมุดคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ได้รับงบประมาณในสัดส่วนที่ไม่สัมพันธ์กับจำนวนสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องฯ ที่มีในห้องสมุด โดยห้องสมุดคณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้รับ

งบประมาณในสัดส่วนน้อยที่สุดคือ ร้อยละ 1-5 แต่มีจำนวนสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องๆ มากที่สุด ในขณะที่ห้องสมุดคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ได้รับงบประมาณในสัดส่วนมากที่สุด คือ ร้อยละ 26-30 แต่มีจำนวนสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องๆ ในห้องสมุดเพียง 38 ชื่อ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า จำนวนงบประมาณที่ห้องสมุดสาขาการแพทย์แต่ละคณะได้รับไม่มีความสอดคล้องกับจำนวนสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องๆ ที่มี

1.2 ด้านงานเทคนิค ครอบคลุมการคัดเลือกและจัดหา การตรวจรับ การลงทะเบียน การทวงถาม การจัดทำเครื่องมือช่วยค้นและการจัดเก็บ

1.2.1 การคัดเลือกและจัดหา

สำหรับนโยบายในการคัดเลือกและจัดหาสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องๆ ที่ไม่ใช่วารสาร พบว่าห้องสมุดส่วนใหญ่จำนวน 17 แห่งไม่มีการกำหนดนโยบายในการคัดเลือกและจัดหา และห้องสมุดจำนวน 15 แห่ง มีการกำหนดนโยบายในการคัดเลือกและจัดหาสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องๆ โดยห้องสมุดส่วนใหญ่จำนวน 11 แห่ง ไม่ได้ทำเป็นลายลักษณ์อักษร มีห้องสมุดเพียง 4 แห่ง ที่กำหนดนโยบายเป็นลายลักษณ์อักษร ได้แก่ ห้องสมุดคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ห้องสมุดคณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ห้องสมุดคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และห้องสมุดคณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล

ในด้านวิธีการรวบรวมรายชื่อสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องๆ เพื่อบอกรับใหม่ พบว่าห้องสมุด 2 แห่ง คือ ห้องสมุดสถาบันวิจัยโภชนาการ และห้องสมุดสถาบันพัฒนาการสาธารณสุขอาเซียน มหาวิทยาลัยมหิดล ไม่มีการจัดหาสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องๆ ด้วยวิธีการสั่งซื้อ/บอกรับ สำหรับห้องสมุดจำนวน 30 แห่ง ที่บอกรับพบว่า ในการรวบรวมรายชื่อสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องๆ เพื่อบอกรับใหม่ มีห้องสมุดส่วนใหญ่จำนวน 25 แห่ง ใช้วิธีขอคำแนะนำจากอาจารย์/ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะสาขาวิชา รองลงมา ห้องสมุดจำนวน 20 แห่ง ศึกษาจากคู่มือ/แคตตาล็อก/แผ่นปลิวโฆษณาจากสำนักพิมพ์/ตัวแทนบอกรับ/ร้านจำหน่ายสิ่งพิมพ์ และห้องสมุดจำนวนน้อยที่สุด 3 แห่ง ขอคำแนะนำจากบรรณารักษ์คนอื่น ๆ ส่วนวิธีการอื่น ๆ มีห้องสมุด 2 แห่ง ระบุว่าให้อาจารย์ภาควิชาต่าง ๆ แจ้งความจำนงให้ห้องสมุดจัดซื้อ

ในการรวบรวมรายชื่อสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องๆ เพื่อบอกรับต่อ พบว่า ห้องสมุดจำนวนมากที่สุด 24 แห่ง ใช้วิธีขอความเห็น/ข้อเสนอแนะจากอาจารย์ภาควิชาต่าง ๆ รองลงมา ห้องสมุดจำนวน 13 แห่ง ใช้วิธีสำรวจปริมาณการใช้ และห้องสมุดจำนวนน้อยที่สุด 1 แห่ง ใช้วิธีการขอคำแนะนำจากบรรณารักษ์คนอื่น ๆ สำหรับวิธีการอื่น ๆ มีห้องสมุดใช้ 1 แห่ง คือ หัวหน้าห้องสมุดเป็นผู้ตัดสินใจในการบอกรับต่อ โดยจัดตามลำดับความสำคัญ

สำหรับเกณฑ์ในการพิจารณาคัดเลือกสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องๆ ที่ไม่ใช่วารสารเพื่อสั่งซื้อ/บอกรับใหม่ พบว่าห้องสมุดส่วนใหญ่จำนวน 24 แห่ง ใช้เกณฑ์อาจารย์ตามภาควิชาต่าง ๆ แนะนำให้บอกรับใหม่ รองลงมา ห้องสมุดจำนวน 19 แห่ง ใช้เกณฑ์เป็นสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องๆ หลักที่มีความสำคัญใน

สาขาวิชา และห้องสมุดจำนวนน้อยที่สุด 2 แห่ง ใช้เกณฑ์ได้รับการครอบคลุมในวารสารดรรชนี และสาระสังเขปต่างๆ ส่วนเกณฑ์อื่นๆ มีห้องสมุดใช้ 1 แห่ง ขึ้นอยู่กับความต้องการของอาจารย์

เมื่อพิจารณาจำนวนเกณฑ์ที่ห้องสมุดแต่ละแห่งใช้ในการคัดเลือกรายชื่อสิ่งพิมพ์ ต่อเนื่องๆ เพื่อสั่งซื้อ/บอกรับใหม่ พบว่าห้องสมุดใช้เกณฑ์ตั้งแต่ 1-7 เกณฑ์ โดยห้องสมุดที่ใช้เกณฑ์มากที่สุด 7 เกณฑ์ มี 1 แห่ง คือ ห้องสมุดคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ส่วนในการพิจารณาคัดเลือกสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องที่ไม่ใช่วารสารเพื่อบอกรับต่อ พบว่ามีห้องสมุดจำนวน 11 แห่ง ตอบว่าไม่มีเกณฑ์ในการพิจารณา ส่วนห้องสมุดที่มีเกณฑ์ในการพิจารณา พบว่า ห้องสมุดใหญ่จำนวน 18 แห่ง ใช้เกณฑ์อาจารย์ตามภาควิชาต่างๆ แนะนำให้บอกรับต่อ รองลงมา ห้องสมุดจำนวน 14 แห่ง ใช้เกณฑ์ตรงตามความต้องการของผู้ใช้/ผู้ใช้แนะนำให้บอกรับต่อ และห้องสมุดจำนวนน้อยที่สุด 1 แห่ง ใช้เกณฑ์ได้รับการครอบคลุมในวารสารดรรชนีและสาระสังเขปต่างๆ สำหรับเกณฑ์อื่นๆ มีห้องสมุดระบุ 1 แห่ง คือ ขึ้นอยู่กับความต้องการของอาจารย์

เมื่อพิจารณาจำนวนเกณฑ์ที่ห้องสมุดแต่ละแห่งใช้ในการคัดเลือกรายชื่อสิ่งพิมพ์ ต่อเนื่องๆ เพื่อบอกรับต่อ พบว่า มีจำนวนตั้งแต่ 1-6 เกณฑ์ โดยห้องสมุดที่ใช้เกณฑ์มากที่สุด 6 เกณฑ์ มีจำนวน 3 แห่ง

ผลการวิจัยในส่วนวิธีการรวบรวมรายชื่อสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องๆ เพื่อบอกรับใหม่ และบอกรับต่อรวมทั้งเกณฑ์ในการคัดเลือก จะเห็นได้ชัดเจนว่าห้องสมุดส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับอาจารย์ในฐานะผู้เสนอแนะและพิจารณารายชื่อที่ควรบอกรับ ซึ่งอาจเนื่องมาจากอาจารย์ในมหาวิทยาลัยเป็นผู้ใช้กลุ่มหลักที่ใช้สิ่งพิมพ์ต่อเนื่องๆ

สำหรับผู้พิจารณาคัดเลือกสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องๆที่ไม่ใช่วารสารเพื่อบอกรับใหม่ และบอกรับต่อ พบว่า ห้องสมุดส่วนใหญ่ จำนวน 21 แห่ง มีอาจารย์/ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะสาขาวิชาเป็นผู้พิจารณาและตัดสินใจ รองลงมา ห้องสมุดจำนวน 16 แห่ง มีหัวหน้าห้องสมุดเป็นผู้พิจารณา และห้องสมุดจำนวนน้อยที่สุด 3 แห่ง มีบรรณารักษงานจัดหาเป็นผู้พิจารณา สำหรับคำตอบอื่นๆ มีห้องสมุด 3 แห่ง ตอบโดยห้องสมุด 2 แห่ง มีคณะกรรมการวิชาการคณะเป็นผู้พิจารณา และห้องสมุดอีก 1 แห่ง ตอบว่ามีรองคณบดีฝ่ายวิชาการเป็นผู้พิจารณา

ในด้านวิธีการจัดหาพบว่า ห้องสมุดส่วนใหญ่จำนวน 30 แห่ง ใช้วิธีการซื้อ/บอกรับ และห้องสมุดจำนวน 27 แห่ง จัดหาด้วยการอภิหนักนทานการ ไม่มีห้องสมุดแห่งใดใช้วิธีการแลกเปลี่ยน

สำหรับการสั่งซื้อ/บอกรับ พบว่า ห้องสมุดส่วนใหญ่ 28 แห่ง ซื้อสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องๆเพียงบางเล่มเช่นเดียวกับหนังสือ รองลงมา ห้องสมุดจำนวน 10 แห่ง ใช้วิธีบอกรับอย่างต่อเนื่อง และห้องสมุดจำนวนน้อยที่สุด 2 แห่ง ได้รับสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องๆมาพร้อมกับการบอกรับวารสารโดยการสั่งซื้อ

เพียงบางเล่มเช่นเดียวกับหนังสือ ห้องสมุดส่วนใหญ่จำนวน 24 แห่ง ใช้กับหนังสือชุดที่มีหมายเลขเรียงลำดับ รองลงมา ห้องสมุดจำนวนใกล้เคียงกัน 23 แห่ง ใช้กับหนังสือรายปีและสิ่งพิมพ์ปริทัศน์รายปี และห้องสมุดจำนวนน้อยที่สุด 15 แห่ง ใช้กับรายงานประจำปี ส่วนห้องสมุดที่บอกรับอย่างต่อเนื่องพบว่า ห้องสมุดจำนวนมากที่สุด 7 แห่งเท่านั้น ใช้กับหนังสือรายปี และสิ่งพิมพ์ปริทัศน์รายปี รองลงมา ห้องสมุดจำนวน 5 แห่ง ใช้กับหนังสือชุดที่มีหมายเลขเรียงลำดับ และห้องสมุดจำนวนน้อยที่สุด 3 แห่งเท่านั้น ใช้กับรายงานประจำปี และรายงานการประชุมวิชาการ

ส่วนการอภิบาลนันทนาการ ซึ่งห้องสมุดจำนวน 27 แห่ง ใช้ในการจัดหา พบว่า ห้องสมุดส่วนใหญ่ 22 แห่ง ได้รับอภิบาลนันทนาการ และห้องสมุดจำนวน 11 แห่ง ขอรับอภิบาลนันทนาการโดยในการได้รับอภิบาลนันทนาการ พบว่า ห้องสมุดส่วนใหญ่ 20 แห่ง ได้รับรายงานประจำปี รองลงมา ห้องสมุดจำนวน 18 แห่ง ได้รับรายงานการประชุมวิชาการ ห้องสมุดจำนวน 15 แห่ง ได้รับหนังสือรายปี และห้องสมุดจำนวนน้อยที่สุด 8 แห่ง ได้รับหนังสือชุดที่มีหมายเลขเรียงลำดับ ส่วนการขอรับอภิบาลนันทนาการพบว่า ห้องสมุดทั้ง 11 แห่ง ขอรับรายงานประจำปี รองลงมา ห้องสมุดจำนวน 10 แห่งเท่านั้น ขอรับหนังสือรายปี สิ่งพิมพ์ปริทัศน์รายปี และรายงานการประชุมวิชาการ และห้องสมุดจำนวนน้อยที่สุด 9 แห่ง ขอรับหนังสือชุดที่มีหมายเลขเรียงลำดับ

ส่วนเกณฑ์ที่ห้องสมุดใช้ในการคัดเลือกสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องจากการอภิบาลนันทนาการพบว่า ห้องสมุดส่วนใหญ่จำนวน 24 แห่ง ใช้เกณฑ์ตรงตามความต้องการของผู้ใช้ รองลงมา ห้องสมุดจำนวน 23 แห่ง ใช้เกณฑ์เนื้อหาตรงตามหลักสูตร และสอดคล้องกับการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัย และเกณฑ์ที่ห้องสมุดจำนวนน้อยที่สุด 3 แห่งใช้ คือ ห้องสมุดอื่น ๆ ไม่มีสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องๆ ขึ้นนั้น ๆ ไว้ให้บริการ

สำหรับวิธีการที่ใช้สั่งซื้อ/บอกรับสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องที่ไม่ใช่วารสารของห้องสมุดจำนวน 30 แห่ง พบว่า ห้องสมุดส่วนใหญ่ 24 แห่ง สั่งซื้อจากร้านจำหน่ายหนังสือภายในประเทศ รองลงมา ห้องสมุดจำนวน 11 แห่ง บอกรับผ่านตัวแทนโดยใช้ตัวแทนในต่างประเทศ (7 แห่ง) ตัวแทนในประเทศ (6 แห่ง) และตัวแทนต่างประเทศที่มีสำนักงานในประเทศ (2 แห่ง) และห้องสมุดจำนวนน้อยที่สุด 4 แห่ง สั่งซื้อ/บอกรับโดยตรงจากสำนักพิมพ์หรือหน่วยงานผู้ผลิต

สำหรับรายชื่อแหล่งสั่งซื้อประเภทต่างๆ ที่ห้องสมุดจำนวนมากกว่า 1 แห่ง ใช้ในการสั่งซื้อ มีดังนี้คือ สำนักพิมพ์หรือหน่วยงานผู้ผลิต ได้แก่ W.B. Saunders (2 แห่ง) ร้านจำหน่ายหนังสือภายในประเทศ ได้แก่ พี.บี. ฟอเรนบุ๊คส์ (19 แห่ง) ศูนย์หนังสือจุมหาฯ (13 แห่ง) บุ๊คส์เน็ต (4 แห่ง) ดีโอะคิคูนิยะ (3 แห่ง) นิพนธ์ (3 แห่ง) โพลีบุ๊คส์ (3 แห่ง) และดวงกมล (3 แห่ง) ส่วนตัวแทนในประเทศ ได้แก่ Karger Libri (5 แห่ง) และ Faxon (3 แห่ง)

การที่ผลการวิจัยพบว่า ห้องสมุดส่วนใหญ่สั่งซื้อสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องที่ไม่ใช่วารสารจากร้านจำหน่ายหนังสือ อาจเป็นเพราะว่า ห้องสมุดส่วนใหญ่ใช้วิธีสั่งซื้อสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องที่ละเล่ม ซึ่งทำให้สะดวก และได้รับตัวเล่มเร็วกว่าการสั่งซื้อจากสำนักพิมพ์โดยตรง หรือบอกรับผ่านตัวแทน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Rouzer (1995) ที่พบว่าห้องสมุดใช้วิธีการสั่งซื้อหนังสือชุดที่มีหมายเลขเรียงลำดับที่ละเล่มจากร้านจำหน่ายหนังสือ เพราะว่าการสั่งซื้อจากร้านจำหน่ายหนังสือห้องสมุดจะได้รับส่วนลด และได้รับตัวเล่มเร็ว

1.2.2 การตรวจรับสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องที่ไม่ใช่วารสาร

ในด้านการตรวจรับสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องที่ไม่ใช่วารสารพบว่า ห้องสมุดส่วนใหญ่ 25 แห่งเท่ากัน ตรวจรายการชื่อและจำนวนเล่มของสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องฯ ให้ตรงกับใบสั่งซื้อและใบส่งของ และตรวจดูความเรียบร้อยของตัวเล่มสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องฯ รองลงมา ห้องสมุดจำนวน 19 แห่ง ตรวจความถูกต้องของชื่อ หมายเลขประจำเล่ม และปีพิมพ์ของสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องฯ กับหลักฐานต่างๆที่ห้องสมุดมีอยู่ เช่น สมุดทะเบียนหนังสือ/วารสาร บัตรทะเบียนวารสาร หรือรายชื่อที่ห้องสมุดจัดทำขึ้น และห้องสมุดจำนวนน้อยที่สุด 14 แห่ง เปิดดูในช่อง/กล่องบรรจุว่ามีใบเสร็จหรือหลักฐานอื่นใดแนบมาด้วยหรือไม่

1.2.3 การลงทะเบียนสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องที่ไม่ใช่วารสาร

สำหรับการลงทะเบียนสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องที่ไม่ใช่วารสาร พบว่า ห้องสมุดจำนวน 30 แห่ง ลงทะเบียนสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องฯในสมุดทะเบียนหนังสือ รองลงมา ห้องสมุดจำนวน 29 แห่ง ลงทะเบียนสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องฯด้วยฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์ และห้องสมุดจำนวนน้อยที่สุด 6 แห่ง ลงทะเบียนในบัตรทะเบียนวารสาร ทั้งนี้ห้องสมุดคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เป็นห้องสมุดเพียงแห่งเดียวที่มีการลงทะเบียนสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องฯ โดยแยกตามประเภทของสิ่งพิมพ์ คือ สิ่งพิมพ์ปริทัศน์รายปี ใช้วิธีการลงทะเบียนแบบวารสาร คือลงในบัตรทะเบียนวารสาร ในขณะที่สิ่งพิมพ์ต่อเนื่องอีก 4 ประเภท ได้แก่ หนังสือรายปี รายงานประจำปี รายงานการประชุมวิชาการ และหนังสือชุดที่มีหมายเลขเรียงลำดับ ใช้วิธีการลงทะเบียนเช่นเดียวกับหนังสือทั่วไป คือ ลงในสมุดทะเบียนหนังสือ

การที่ห้องสมุดคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ลงทะเบียนให้กับสิ่งพิมพ์ปริทัศน์รายปีแบบวารสาร เป็นเพราะห้องสมุดคณะแพทยศาสตร์เห็นว่าสิ่งพิมพ์ประเภทนี้มีลักษณะเช่นเดียวกับวารสาร และดำเนินการโดยหน่วยงานวารสาร จึงปฏิบัติเช่นเดียวกับวารสาร

สำหรับข้อมูลที่ใช้ในการลงทะเบียนสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องที่ไม่ใช่วารสาร พบว่า ห้องสมุดแต่ละแห่งใช้ข้อมูลในการลงทะเบียนให้กับสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องฯทุกประเภทเหมือนกัน โดยห้องสมุดทุกแห่ง ลงทะเบียน ชื่อผู้แต่ง/ผู้รับผิดชอบ ชื่อสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องฯ และปีพิมพ์ รองลงมาห้องสมุดจำนวน 31 แห่ง ลงวัน เดือน ปี ที่ลงทะเบียน และห้องสมุดจำนวนน้อยที่สุด 2 แห่งเท่ากัน ลงข้อมูลหมายเลขใบแจ้งราคา (Invoice) และรายละเอียดของการหยุดซื้อ/บอกรับสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องที่ไม่ใช่วารสาร ส่วนข้อมูล

อื่นๆที่ห้องสมุด 1 แห่งตอบ คือ ลงจำนวนหน้า ส่วนข้อมูลที่ไม่มีห้องสมุดแห่งใดใช้ในการลงทะเบียน คือ หมายเลขสมาชิก/เลขประจำตัวลูกค้า และวันเดือนปี ของฉบับที่คาดว่าจะได้รับถัดไป

1.2.4 การทวงถาม

สำหรับห้องสมุดจำนวน 10 แห่ง ที่ใช้วิธีการสั่งซื้อสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องที่ไม่ใช่วารสาร อย่างต่อเนื่อง พบว่า ห้องสมุดจำนวน 7 แห่ง มีการทวงถามสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องๆโดยห้องสมุดจำนวน 4 แห่ง มีการทวงถามแบบไม่กำหนดช่วงเวลา และห้องสมุด 3 แห่ง มีการทวงถามแบบกำหนดช่วงเวลา ส่วนห้องสมุดที่ไม่มีการทวงถามมีจำนวน 6 แห่ง

สำหรับประเภทของสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องๆ ที่ห้องสมุดทั้ง 7 แห่ง ดำเนินการทวงถาม พบว่า ห้องสมุดทุกแห่งทวงถามสิ่งพิมพ์ปริทัศน์รายปี รองลงมา ห้องสมุดจำนวน 6 แห่งทวงถามหนังสือรายปี และห้องสมุดจำนวนน้อยที่สุด 4 แห่ง ทวงถามรายงานการประชุมวิชาการ และหนังสือชุดที่มีหมายเลขเรียงลำดับ

ส่วนห้องสมุดจำนวน 6 แห่ง ที่ไม่ดำเนินการทวงถามสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องๆ พบว่า สิ่งพิมพ์ต่อเนื่องๆประเภทที่ห้องสมุดทุกแห่งไม่ดำเนินการทวงถาม คือ หนังสือชุดที่มีหมายเลขเรียงลำดับ รองลงมา ห้องสมุดจำนวน 5 แห่งไม่ทวงถาม รายงานการประชุมทางวิชาการ และห้องสมุดจำนวนน้อยที่สุด 3 แห่งเท่ากัน ไม่ทวงถาม หนังสือรายปี และสิ่งพิมพ์ปริทัศน์รายปี

ในด้านการกำหนดช่วงเวลาทวงถาม พบว่า ห้องสมุดทั้ง 3 แห่ง ทวงถามสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องๆ โดยวิธีทวงถามเล่มที่ขาดไปทันทีเมื่อห้องสมุดได้รับเล่มล่าสุด และห้องสมุดจำนวน 1 แห่งเท่ากัน ใช้วิธีการทวงถามตามระยะเวลาที่สำนักพิมพ์กำหนด ทวงถามตามระยะเวลาที่ตัวแทนบอกรับกำหนด และกำหนดระยะเวลาในการทวงถามไว้แน่นอนตามกำหนดออกของสิ่งพิมพ์ โดยจะทวงถามหลังจากจ่ายเงินไปแล้ว 3 เดือน

สำหรับห้องสมุดที่ไม่กำหนดช่วงเวลาทวงถามจำนวน 4 แห่ง พบว่า ห้องสมุดทั้ง 4 แห่ง ทวงถามทันทีเมื่อตรวจพบหรือได้รับแจ้งว่า ห้องสมุดยังไม่ได้รับ และเมื่อผู้ใช้สอบถามถึงเล่มล่าสุด และพบว่ายังไม่ได้รับ นอกจากนี้ห้องสมุดคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ยังใช้วิธีการทวงถามทันทีเมื่อตรวจพบจากคู่มือ/แคตตาล็อก/แผ่นปลิวและเว็บไซต์ของสำนักพิมพ์/ตัวแทนบอกรับ/ร้านจำหน่ายหนังสือว่ามีเล่มใหม่ออกมาแล้วอีกด้วย

ในด้านหน่วยงานที่ห้องสมุด จำนวน 7 แห่ง ใช้ในการทวงถามสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องๆที่ไม่ใช่วารสารพบว่า ห้องสมุดเกือบทั้งหมด (6 แห่ง) ทวงถามผ่านตัวแทนในกรณีสั่งซื้อ/บอกรับผ่านตัวแทนในประเทศและต่างประเทศ และห้องสมุด 2 แห่ง ทวงถามโดยตรงกับสำนักพิมพ์ในกรณีสั่งซื้อ/บอกรับกับสำนักพิมพ์

การจัดทำเครื่องมือช่วยค้น

ห้องสมุดสาขาการแพทย์มหาวิทยาลัยของรัฐทั้ง 32 แห่ง จัดหมวดหมู่ให้แก่สิ่งพิมพ์ต่อเนื่องๆ เช่นเดียวกับหนังสือ โดยห้องสมุดจำนวนมากที่สุด 23 แห่ง จัดหมวดหมู่ระบบหอสมุดรัฐสภาอเมริกัน รองลงมา ห้องสมุดจำนวน 19 แห่ง จัดหมวดหมู่ระบบหอสมุดแพทย์แห่งชาติอเมริกัน และห้องสมุดจำนวนน้อยที่สุด 2 แห่ง จัดหมวดหมู่ระบบทศนิยมดิวอี้ และมีห้องสมุด 2 แห่ง ใช้ระบบอื่นคือ SUDOC ได้แก่ ห้องสมุดคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และห้องสมุดสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยนเรศวร ทั้งนี้มีห้องสมุด 3 แห่ง ที่จัดหมวดหมู่ให้แก่สิ่งพิมพ์ต่อเนื่องๆแต่ละประเภทไม่เหมือนกัน ได้แก่

ห้องสมุดคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จัดหมวดหมู่สิ่งพิมพ์ต่อเนื่องๆประเภทหนังสือรายปี และรายงานการประชุมวิชาการเช่นเดียวกับหนังสือ ส่วนสิ่งพิมพ์ปริทัศน์รายปีไม่จัดหมวดหมู่ ส่วนรายงานประจำปี และรายงานการประชุมวิชาการ ห้องสมุดดำเนินการเป็นสิ่งพิมพ์รัฐบาลโดยใช้ระบบ SUDOC

ห้องสมุดสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยนเรศวร จัดหมวดหมู่สิ่งพิมพ์ต่อเนื่องๆประเภทรายงานประจำปี และรายงานการประชุมวิชาการ เป็นสิ่งพิมพ์รัฐบาลโดยใช้ระบบ SUDOC ส่วนสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องอีก 3 ประเภท ได้แก่ หนังสือรายปี สิ่งพิมพ์ปริทัศน์รายปี และหนังสือชุดที่มีหมายเลขเรียงลำดับจัดหมวดหมู่เช่นเดียวกับหนังสือ

ห้องสมุดคณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ไม่จัดหมวดหมู่สิ่งพิมพ์ต่อเนื่องๆประเภทรายงานประจำปี และรายงานการประชุมวิชาการ ส่วนสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องอีก 3 ประเภท ได้แก่ หนังสือรายปี สิ่งพิมพ์ปริทัศน์รายปี และหนังสือชุดที่มีหมายเลขเรียงลำดับ จัดหมวดหมู่เช่นเดียวกับหนังสือ

ผลการวิจัยในส่วนนี้พบว่า สอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 1 ในส่วนที่กำหนดว่าห้องสมุดสาขาการแพทย์ส่วนใหญ่ใช้ระบบการจัดหมวดหมู่ให้กับสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องๆ เช่นเดียวกับหนังสือ

ในด้านรูปแบบและหลักเกณฑ์ของเครื่องมือช่วยค้น พบว่า ห้องสมุดส่วนใหญ่จำนวน 30 แห่ง จัดทำรายการในฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์ รองลงมาห้องสมุดจำนวน 20 แห่ง จัดทำบัตรรายการ และห้องสมุดจำนวนน้อยที่สุด 1 แห่ง จัดทำดรรชนีในรูปบัตรและดรรชนีในฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์

สำหรับหลักเกณฑ์ที่ใช้ในการลงรายการสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องๆที่ไม่ใช่วารสาร พบว่า ห้องสมุดทุกแห่ง (32 แห่ง) ใช้หลักเกณฑ์ในการลงรายการสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องๆ แบบ AACR 2 รองลงมาห้องสมุดจำนวน 30 แห่ง ใช้หลักเกณฑ์ในการลงรายการสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องๆแบบ MARC Format

ทั้งนี้ มีห้องสมุดจำนวน 3 แห่ง ที่มีการจัดทำเครื่องมือช่วยค้นให้แก่สิ่งพิมพ์ต่อเนื่องๆ แต่ละประเภทไม่เหมือนกัน ได้แก่

ห้องสมุดคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จัดทำเครื่องมือช่วยค้น ได้แก่ รายการในรูปฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์ บรรณานุกรมในรูปแบบ ดรรชนีในรูปบัตร และดรรชนีในรูปฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์ โดยใช้หลักเกณฑ์ในการลงรายการเช่นเดียวกับวารสาร ให้กับสิ่งพิมพ์ปริทัศน์รายปี ส่วนสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องอีก 4 ประเภท ใช้หลักเกณฑ์เช่นเดียวกับหนังสือ

ห้องสมุดสาขาวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร จัดทำเครื่องมือช่วยค้น ได้แก่ บัตรรายการ โดยใช้หลักเกณฑ์ในการลงรายการเช่นเดียวกับวารสาร และรายการในรูปฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์ โดยใช้หลักเกณฑ์ในการลงรายการเช่นเดียวกับหนังสือแก่สิ่งพิมพ์ต่อเนื่องๆ ทั้ง 5 ประเภท

ห้องสมุดคณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล จัดทำเครื่องมือช่วยค้น ได้แก่ บัตรรายการ และรายการในรูปฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์ให้กับสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องๆ 3 ประเภท (หนังสือรายปี สิ่งพิมพ์ปริทัศน์รายปี และหนังสือชุดที่มีหมายเลขเรียงลำดับ) โดยใช้หลักเกณฑ์ในการลงรายการเช่นเดียวกับหนังสือ ส่วนสิ่งพิมพ์อีก 2 ประเภท ได้แก่ รายงานประจำปี และรายงานการประชุมวิชาการ จัดทำเป็นสิ่งพิมพ์พิเศษ (ไม่มีการจัดหมวดหมู่หนังสือ)

1.2.6 การจัดเก็บสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องที่ไม่ใช่วารสาร

ในด้านสถานที่จัดเก็บ พบว่า ห้องสมุดส่วนใหญ่ จำนวน 28 แห่ง จัดเก็บสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องๆ รวมกับหนังสือทั่วไป รองลงมา ห้องสมุดจำนวน 11 แห่ง จัดเก็บสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องๆ รวมกับหนังสืออ้างอิง และห้องสมุดจำนวนน้อยที่สุด 1 แห่ง คือ ห้องสมุดคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จัดเก็บสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องๆ ประเภทสิ่งพิมพ์ปริทัศน์รายปีรวมกับวารสาร

ในด้านการจัดเรียง พบว่า ห้องสมุดทุกแห่ง จัดเรียงสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องๆ ตามเลขเรียกหนังสือ รองลงมาห้องสมุดจำนวน 2 แห่ง จัดเรียงสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องๆตามลำดับสัญลักษณ์ ได้แก่ ห้องสมุดคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (หนังสือรายปี รายงานประจำปี รายงานการประชุมวิชาการ) และห้องสมุดสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยนเรศวร (รายงานประจำปี รายงานการประชุมวิชาการ) ส่วนห้องสมุดที่จัดเรียงสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องๆ ตามลำดับอักษรของชื่อสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องๆ มีเพียงแห่งเดียวคือ ห้องสมุดคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยจัดเรียงสิ่งพิมพ์ปริทัศน์รายปีตามลำดับอักษรรวมกับวารสาร

สำหรับการจัดเรียงด้วยวิธีอื่นๆ พบว่ามีห้องสมุด 1 แห่งระบุ คือ ห้องสมุดคณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ใช้วิธีการจัดเรียงตามชื่อหน่วยงานที่จัดทำให้แก่สิ่งพิมพ์ต่อเนื่องๆ ประเภท รายงานประจำปี และรายงานการประชุมวิชาการ

ผลการวิจัยในส่วนนี้พบว่าสอดคล้องกับสมมติฐาน ข้อ 1 ในส่วนที่กำหนดว่า ห้องสมุดสาขาการแพทย์ มหาวิทยาลัยของรัฐส่วนใหญ่จัดเก็บสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องๆ เช่นเดียวกับหนังสือ

ส่วนระบบการจัดเก็บสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องที่ไม่ใช่วารสารของห้องสมุดแต่ละแห่ง พบว่าห้องสมุดทุกแห่ง จัดเก็บสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องทุกประเภทในระบบชั้นเปิด

1.3 ด้านงานบริการ พบว่า ห้องสมุดทั้ง 32 แห่ง ให้บริการยืม-คืน บริการยืมระหว่างห้องสมุด และบริการตอบคำถามและช่วยการค้นคว้า รองลงมาห้องสมุดจำนวน 27 แห่ง ให้บริการจัดแสดงสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องเล่มที่ได้รับใหม่ ห้องสมุดจำนวนน้อยที่สุด 3 แห่ง ให้บริการสำเนาหน้าสารบัญสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องๆ ส่วนบริการหมุนเวียนสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องๆ ไม่ปรากฏว่ามีห้องสมุดแห่งใดให้บริการ

สำหรับลักษณะของการให้บริการในบริการแต่ละประเภท พบว่า

- บริการยืม-คืน ห้องสมุดทั้ง 32 แห่ง ให้บริการยืม-คืนสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องๆ เช่นเดียวกับหนังสือทั่วไป โดยมีระเบียบการยืม-คืน จำนวนเล่ม จำนวนวันที่ให้ยืมเท่ากับหนังสือ และห้องสมุดจำนวน 1 แห่ง คือ ห้องสมุดคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ยังให้บริการสิ่งพิมพ์ปริทัศน์รายปีเช่นเดียวกับวารสารด้วย คือ ให้ยืมออกนอกห้องสมุดได้ โดยกำหนดจำนวนฉบับ จำนวนวันที่ให้ยืมเท่ากับวารสาร

- บริการยืมระหว่างห้องสมุด พบว่า ในกรณีที่ผู้ใช้บริการให้ห้องสมุดของตัวเองเป็นผู้ยืมให้ ห้องสมุดส่วนใหญ่ 22 แห่ง ให้บริการยืมระหว่างห้องสมุดเช่นเดียวกับวารสาร โดยห้องสมุดผู้ให้ยืมเป็นผู้ถ่ายเอกสารส่งทางไปรษณีย์กลับไปให้กับห้องสมุดผู้ขอยืม และห้องสมุดจำนวน 10 แห่ง ให้บริการเช่นเดียวกับหนังสือทั่วไป คือ ให้ยืมออกนอกห้องสมุดได้ และในกรณีที่ผู้ใช้ห้องสมุดอื่นนำแบบฟอร์มการยืมระหว่างห้องสมุดมาใช้บริการด้วยตนเอง พบว่า ห้องสมุดส่วนใหญ่จำนวน 18 แห่ง ให้บริการเช่นเดียวกับวารสาร คือ ให้ใช้ภายในห้องสมุดเท่านั้น ส่วนห้องสมุดจำนวน 14 แห่ง ให้บริการเช่นเดียวกับหนังสือทั่วไป คือ ให้ยืมออกนอกห้องสมุดได้

- บริการตอบคำถามและช่วยการค้นคว้าของห้องสมุด (32 แห่ง) พบว่า ห้องสมุดจำนวนมากที่สุด 22 แห่ง ให้บริการที่งานยืม-คืน รองลงมา ห้องสมุดจำนวน 7 แห่ง ให้บริการทรัพยากรสารสนเทศทุกประเภทที่งานบริการตอบคำถามและช่วยการค้นคว้า และห้องสมุดจำนวนน้อยที่สุด 1 แห่ง ให้บริการที่งานวารสาร คือ ห้องสมุดคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

- บริการสำเนาหน้าสารบัญสิ่งพิมพ์ต่อเนื้อหา (3 แห่ง) พบว่าห้องสมุด 2 แห่ง คือ ห้องสมุดและศูนย์เอกสารการสัตว ณะสัตวแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และห้องสมุด กลุ่มแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ให้บริการแก่ผู้สนใจเป็นรายบุคคล ได้แก่ อาจารย์/นักวิจัย ในคณะ ส่วนห้องสมุดคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น จัดให้บริการเฉพาะภาควิชาของคณะ ที่มีความประสงค์ให้ห้องสมุดจัดทำ

- ส่วนงานบริการจัดแสดงสิ่งพิมพ์ต่อเนื้อหา เล่มที่ได้รับใหม่ (27 แห่ง) พบว่า ห้องสมุด จำนวนมากที่สุด 26 แห่ง จัดแสดงสิ่งพิมพ์ต่อเนื้อหา รวมทั้งหนังสือทั่วไป มีห้องสมุดเพียงแห่งเดียว คือ ห้องสมุดคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่จัดแสดงสิ่งพิมพ์ต่อเนื้อหา ทุกประเภทที่มีอยู่ในห้องสมุดรวมทั้งหนังสืออ้างอิง

- บริการรายชื่อสิ่งพิมพ์ต่อเนื้อหา เล่มที่ได้รับใหม่ (24 แห่ง) พบว่าห้องสมุดจำนวน 23 แห่ง จัดทำรวมกับหนังสือทั่วไป และห้องสมุดคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จัดทำ รวมกับหนังสืออ้างอิง และห้องสมุดคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จัดทำรายชื่อสิ่งพิมพ์ ปริทัศน์รายปีรวมกับวารสาร และหนังสือรายปี รายงานประจำปี รายงานการประชุมวิชาการ จัดทำ แยกต่างหาก

- บริการถ่ายเอกสาร (24 แห่ง) พบว่า ห้องสมุดจำนวนจำนวน 22 แห่ง ให้บริการถ่าย เอกสารรวมกับทรัพยากรสารสนเทศทุกประเภทของห้องสมุด และห้องสมุดคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ ให้บริการที่งานตอบคำถามและช่วยการค้นคว้า และฝ่ายหอสมุดสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ ให้บริการที่งานวารสาร

ผลการวิจัยในส่วนนี้พบว่า สอดคล้องกับกับสมมติฐานข้อ 1 ในส่วนที่กำหนดว่าห้องสมุด สาขาการแพทย์ มหาวิทยาลัยของรัฐส่วนใหญ่ให้บริการสิ่งพิมพ์ต่อเนื้อหาเช่นเดียวกับหนังสือ เนื่อง จากบริการต่าง ๆ ที่ห้องสมุดส่วนใหญ่จัดให้แก่สิ่งพิมพ์ต่อเนื้อหาที่ไม่ใช่วารสารเป็นบริการเช่นเดียวกับ หนังสือ ได้แก่ บริการยืม-คืน บริการยืมระหว่างห้องสมุด บริการตอบคำถามและช่วยการค้นคว้า บริการรายชื่อสิ่งพิมพ์เล่มที่ได้รับใหม่ บริการจัดแสดงสิ่งพิมพ์ใหม่ และบริการถ่ายเอกสาร โดยมี ลักษณะการให้บริการเช่นเดียวกับหนังสือ ส่วนบริการที่ห้องสมุดจัดให้กับวารสารโดยเฉพาะ คือ บริการ สำเนาหน้าสารบัญ และบริการหมุนเวียนสิ่งพิมพ์ พบว่ามีห้องสมุดจำนวนน้อยมากจัดทำ อย่างไรก็ตาม มีบริการ 1 บริการ ที่ห้องสมุดส่วนใหญ่ให้บริการในลักษณะเดียวกับวารสาร คือ บริการยืมระหว่าง ห้องสมุด

ตอนที่ 2 ปัญหาและข้อเสนอแนะในการจัดการสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องที่ไม่ใช่วารสารในห้องสมุดสาขาการแพทย์ มหาวิทยาลัยของรัฐ

2.1 ปัญหาในการจัดการสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องที่ไม่ใช่วารสาร

ปัญหาในการจัดการสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องฯ จำแนกออกเป็น 3 ด้าน คือ ปัญหาด้านงานบริหาร งานเทคนิค และงานบริการ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าห้องสมุดสาขาการแพทย์มหาวิทยาลัยของรัฐประสบปัญหาในการจัดการสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องฯ ในระดับปานกลางทั้ง 3 ด้าน โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยได้ดังนี้ ปัญหาด้านงานบริหาร ($\bar{X}=3.21$) ปัญหาด้านงานบริการ ($\bar{X}=3.14$) และปัญหาด้านงานเทคนิค ($\bar{X}=2.73$)

ผลงานวิจัยในส่วนนี้พบว่าไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 2 ที่กำหนดว่า ห้องสมุดสาขาการแพทย์มหาวิทยาลัยของรัฐ ประสบปัญหาด้านงานเทคนิคในระดับที่สูงกว่าปัญหาด้านงานบริหารและงานบริการ การที่ผลการวิจัยปรากฏไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน อาจเนื่องมาจากห้องสมุดส่วนใหญ่ดำเนินงานเทคนิคกับสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องฯ เป็นแบบหนังสือ โดยมีขั้นตอนดำเนินงานด้านพัฒนาทรัพยากรสารสนเทศ และงานวิเคราะห์ทรัพยากรสารสนเทศเช่นเดียวกับหนังสือ จึงทำให้ปัญหาด้านงานเทคนิคอยู่ในระดับต่ำกว่าปัญหาด้านอื่น ส่วนการที่ผลการวิจัยพบว่า ห้องสมุดประสบปัญหาด้านงานบริหารสูงกว่าปัญหาด้านอื่น อาจเนื่องจากห้องสมุดไม่มีนโยบายในการดำเนินงานสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องฯ ที่แน่นอน ทำให้ขาดความชัดเจนในแนวทางการปฏิบัติงานแก่บรรณารักษ์ในห้องสมุด รวมทั้งหน่วยงานที่รับผิดชอบในห้องสมุดแต่ละแห่งก็มีความหลากหลาย จึงอาจทำให้ผู้ปฏิบัติงานดำเนินงานไม่อยู่แนวทางเดียวกัน ห้องสมุดจึงประสบปัญหาด้านงานบริหารสูงกว่าด้านอื่น

เมื่อพิจารณารายละเอียดของปัญหาแต่ละด้านปรากฏผลดังนี้

2.1.1 ปัญหาด้านงานบริหาร

ได้จำแนกออกเป็น 6 ปัญหาย่อย พบว่าปัญหาที่มีห้องสมุดจำนวนมากที่สุดระดับ คือ ปัญหาบุคลากรที่ปฏิบัติงานสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องที่ไม่ใช่วารสารทำงานหลายหน้าที่ ทำให้มีงานค้างค้ำ (22 แห่ง) ส่วนปัญหาที่ห้องสมุดตอบน้อยที่สุด คือ ไม่มีหน่วยงานรับผิดชอบโดยตรง ทำให้การดำเนินงานไม่เป็นไปในแนวเดียวกัน (13 แห่ง)

เมื่อพิจารณาถึงระดับปัญหาพบว่า ห้องสมุดประสบปัญหา 2 ระดับ คือ ระดับมากและระดับปานกลาง โดยที่ปัญหาประสบในระดับมากมี 1 รายการ คือ งบประมาณที่ได้รับไม่เพียงพอ ($\bar{X}=3.81$) ส่วนปัญหาที่ประสบในระดับปานกลางมี 5 ปัญหา ปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ปัญหา ได้แก่ บุคลากรที่ปฏิบัติงานสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องที่ไม่ใช่วารสารทำงานหลายหน้าที่ ทำให้มีงานค้างค้ำ ($\bar{X}=3.36$) ขาดบุคลากรระดับบรรณารักษ์ในการดำเนินงานสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องที่ไม่ใช่วารสาร ($\bar{X}=3.11$) ไม่มีบุคลากรรับผิดชอบการดำเนินงานสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องที่ไม่ใช่วารสารโดยเฉพาะ ทำให้ดำเนินการล่าช้า ($\bar{X}=3.10$)

2.1.2 ปัญหาด้านงานเทคนิค

ในด้านปัญหาทางงานเทคนิคได้จำแนกปัญหาเป็น 6 ด้านใหญ่ คือ การคัดเลือกและจัดหา การตรวจรับ การลงทะเบียน การทวงถาม การทำเครื่องมือช่วยค้น และการจัดเก็บ ผลปรากฏว่าห้องสมุดประสบปัญหา 2 ระดับ คือระดับปานกลางและระดับน้อย โดยปัญหาในระดับปานกลางมี 5 ด้าน โดยปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ปัญหา ได้แก่ การลงทะเบียน ($\bar{X}=2.94$) การทำเครื่องมือช่วยค้น ($\bar{X}=2.91$) และการคัดเลือก และการจัดหา ส่วนปัญหาที่ประสบในระดับน้อยมี 1 ด้าน คือ การตรวจรับ ($\bar{X}=1.63$)

เมื่อพิจารณารายละเอียดของปัญหาในแต่ละกลุ่ม ปรากฏผลดังนี้

ปัญหาการคัดเลือกและจัดหา ได้จำแนกเป็น 8 ปัญหาย่อย พบว่า ปัญหาที่มีห้องสมุดตอบจำนวนมากที่สุด 23 แห่ง คือ สิ่งพิมพ์ต่อเนื่องที่ไม่ใช่วารสารที่ได้รับอภิสิทธิ์การมีเนื้อหาไม่ตรงกับความต้องการ ส่วนปัญหาที่มีห้องสมุดตอบน้อยที่สุด 10 แห่ง คือ บรรณารักษ์ขาดประสบการณ์ในการพิจารณาความแตกต่างของหนังสือกับสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องที่ไม่ใช่วารสาร จึงทำให้เลือกใช้วิธีการสั่งซื้อไม่เหมาะสม และทำให้ได้รับสิ่งพิมพ์ไม่ต่อเนื่อง

เมื่อพิจารณาระดับปัญหาในการคัดเลือก พบว่า ห้องสมุดประสบปัญหาในระดับปานกลางทุกปัญหา โดยปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ปัญหา ได้แก่ ไม่ทราบแหล่งในการแลกเปลี่ยนสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องที่ไม่ใช่วารสาร ($\bar{X}=3.06$) ขาดเครื่องมือ/คู่มือในการคัดเลือกสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องที่ไม่ใช่วารสารชื่อใหม่ๆ เช่น แคตตาล็อก แผ่นปลิว โฆษณา เป็นต้น ($\bar{X}=3.05$) บรรณารักษ์ขาดประสบการณ์ในการพิจารณาความแตกต่างของหนังสือกับสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องที่ไม่ใช่วารสาร จึงทำให้เลือกใช้วิธีการสั่งซื้อไม่เหมาะสม และทำให้ได้รับสิ่งพิมพ์ไม่ต่อเนื่อง ($\bar{X}=3.00$)

ปัญหาการตรวจรับ ได้จำแนกเป็น 2 ปัญหาย่อย พบว่า ปัญหาที่มีห้องสมุดจำนวน 20 แห่งตอบ คือ การตรวจสอบความเรียบร้อยของตัวเล่มสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องที่ไม่ใช่วารสารทำไม่ละเอียด ทำให้ได้รับเล่มที่ชำรุด เช่น จำนวนหน้าไม่ครบ หรือมีหน้าซ้ำกัน ส่วนปัญหาที่มีห้องสมุดจำนวนน้อยกว่าครึ่ง (12 แห่ง) ตอบคือ ผู้ตรวจรับไม่ได้ตรวจสอบการจำหน่ายของให้รอบคอบ ทำให้ได้รับสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องที่ไม่ใช่วารสารผิดชื่อ ทำให้เสียเวลาในการดำเนินการ

เมื่อพิจารณาระดับของปัญหาพบว่า ห้องสมุดประสบปัญหาในระดับน้อยทั้ง 2 ปัญหา

ปัญหาการลงทะเบียน ได้จำแนกเป็น 4 ปัญหาย่อย พบว่า ปัญหาที่มีห้องสมุดจำนวนมากที่สุด 20 แห่ง ระบุคือ ลงทะเบียนในสมุดทะเบียนหนังสือ ทำให้ไม่สามารถตรวจสอบการเปลี่ยนแปลงของสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องที่ไม่ใช่วารสารบางรายการได้ เช่น การเปลี่ยนชื่อใหม่ การหยุดพิมพ์ ทำให้ข้อมูลของสิ่งพิมพ์ไม่สมบูรณ์ และบางครั้งได้รับเล่มไม่ต่อเนื่อง ส่วนปัญหาที่มีห้องสมุดจำนวน

น้อยที่สุด 13 แห่ง ระบุคือ การลงทะเบียนสิ่งพิมพ์ต่อเนื้อหา ที่บอกรับอย่างต่อเนืองรวมกับวารสาร (บัตรทะเบียนวารสาร หรือแฟ้มทะเบียนวารสาร) ทำให้ไม่สามารถตรวจสอบชื่อเรื่องเฉพาะของสิ่งพิมพ์ ต่อเนื้อหา เล่มนั้น ๆ ได้ (ถ้ามีชื่อเฉพาะ)

เมื่อพิจารณาระดับของปัญหา พบว่าห้องสมุดประสบปัญหาในระดับปานกลาง ทั้ง 4 ปัญหา โดยปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ปัญหา ได้แก่ การลงทะเบียนในสมุดลงทะเบียนหนังสือ ทำให้ไม่สามารถตรวจสอบการเปลี่ยนแปลงของสิ่งพิมพ์ต่อเนื้อหาที่ไม่ใช่วารสารบางรายการได้ เช่น การเปลี่ยนชื่อใหม่ การหยุดพิมพ์ ทำให้ข้อมูลของสิ่งพิมพ์ไม่สมบูรณ์ และบางครั้งได้รับเล่มไม่ต่อเนือง ($\bar{X}=3.10$) การลงทะเบียนสิ่งพิมพ์ต่อเนื้อหาที่ไม่ใช่วารสารรวมกับหนังสือ ทำให้ยากแก่การตรวจสอบ หรือแยกประเภทของสิ่งพิมพ์ ($\bar{X}=3.06$) การลงทะเบียนในฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์ต้องอาศัยทักษะ และประสบการณ์ ทำให้ผู้รับผิดชอบแต่ละชั้นตอนต้องระมัดระวังความถูกต้องของข้อมูลต่าง ๆ ($\bar{X}=2.89$)

ปัญหาการทวงถาม จำแนกออกเป็น 7 ปัญหาย่อย พบว่าปัญหาที่มีห้องสมุด ตอบมากที่สุดจำนวน 20 แห่ง คือ สิ่งพิมพ์ต่อเนื้อหา บางชื่อมีกำหนดออกไม่แน่นอนทำให้ยากแก่การติดตาม ทวงถามสิ่งพิมพ์ซึ่งบอกรับอย่างต่อเนือง ส่วนปัญหาที่มีห้องสมุดตอบน้อยที่สุด 10 แห่ง คือ การทวงถามโดยตรงกับสำนักพิมพ์/หน่วยงานผู้ผลิตมีขั้นตอนและแบบฟอร์มทวงถามยุ่งยาก

เมื่อพิจารณาระดับของปัญหา พบว่าห้องสมุดประสบปัญหา 2 ระดับ คือ ระดับปานกลางและระดับน้อย โดยปัญหาในระดับปานกลางมี 4 ปัญหา โดยปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ปัญหา ได้แก่ สิ่งพิมพ์ต่อเนื้อหาบางชื่อมีกำหนดออกไม่แน่นอน ทำให้ยากแก่การติดตามทวงถามสิ่งพิมพ์ ซึ่งบอกรับอย่างต่อเนือง ($\bar{X}=3.30$) ห้องสมุดดำเนินการทวงถามสิ่งพิมพ์ต่อเนื้อหาที่ไม่ใช่วารสารไม่ทัน ตามกำหนดเวลาของสำนักพิมพ์/ตัวแทน ทำให้ไม่ได้ตัวเล่มที่ทวงถาม ($\bar{X}=2.69$) ขาดความสม่ำเสมอ ในการทวงถาม สิ่งพิมพ์ต่อเนื้อหาที่ไม่ใช่วารสารซึ่งบอกรับอย่างต่อเนือง ($\bar{X}=2.60$) ส่วนปัญหาที่ห้องสมุดประสบในระดับน้อยมี 3 ปัญหา

ปัญหาการจัดทำเครื่องมือช่วยค้น จำแนกออกเป็น 6 ปัญหาย่อย พบว่า ปัญหาที่ห้องสมุด 22 แห่ง ตอบมากที่สุด คือ การทำรายการ (บัตรรายการ บรรณานุกรม ฯลฯ) ของสิ่งพิมพ์ ต่อเนื้อหาที่ไม่ใช่วารสาร โดยใช้หลักเกณฑ์ในการลงรายการเช่นเดียวกับหนังสือทำให้ยากในการตรวจสอบ จำนวนเล่ม (Volume) ของสิ่งพิมพ์ต่อเนื้อหาที่ไม่ใช่วารสารแต่ละชื่อที่มีอยู่ในห้องสมุด ส่วนปัญหาที่มีห้องสมุดตอบน้อยที่สุด 1 แห่ง คือ ห้องสมุดคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ตอบว่าการทำดัชนีสิ่งพิมพ์ต่อเนื้อหา ไม่สามารถทำได้อย่างต่อเนื่อง ทำให้ดัชนีไม่ทันสมัย โดยระบุว่าเป็น ปัญหาในระดับมาก

เมื่อพิจารณาระดับของปัญหา พบว่า ห้องสมุดประสบปัญหา 2 ระดับ คือ ระดับปานกลาง และระดับน้อย โดยปัญหาในระดับปานกลางมี 3 ปัญหา ได้แก่ การจัดทำเครื่องมือช่วยค้น ให้กับสิ่งพิมพ์ต่อเนื้อหาของห้องสมุดแต่ละแห่ง มีความแตกต่างกันในเรื่องการกำหนดประเภทสิ่งพิมพ์

ว่าเป็นหนังสือหรือวารสาร ซึ่งทำให้ต้องเสียเวลาในการติดตามตัวเล่ม และตอบคำถาม ($\bar{X}=3.25$) ในการจัดทำรวมรายชื่อวารสาร ห้องสมุดบางแห่งนำรายชื่อสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องารรวมไว้ด้วยกัน ในขณะที่ห้องสมุดบางแห่งไม่ได้นำรายชื่อสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องารรวมไว้ ทำให้สับสนในการปฏิบัติงาน ($\bar{X}=3.20$) และการลงรายการในฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์มีรายการข้อมูลผิดพลาดมาก เนื่องจากผู้ลงรายการขาดความรู้ความเข้าใจในการลงรายการต่างๆ ในแต่ละเขตข้อมูล ($\bar{X}=2.82$) ส่วนปัญหาที่ห้องสมุดประสบน้อยที่สุด มี 2 ปัญหา

ในส่วนปัญหาการลงทะเบียน และการจัดทำเครื่องมือช่วยค้น จะเห็นได้ว่าปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดของทั้ง 2 ด้าน ปรากฏตรงกัน คือ ถ้าห้องสมุดลงทะเบียน หรือใช้เกณฑ์การลงรายการเช่นเดียวกับหนังสือ จะทำให้ห้องสมุดตรวจสอบ ติดตาม ความครบถ้วนสมบูรณ์ของสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องาได้ยาก ซึ่งแสดงให้เห็นว่า การลงทะเบียน และการทำเครื่องมือช่วยค้นสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องที่ไม่ใช่วารสาร น่าจะมีวิธีปฏิบัตินอกเหนือไปจากนี้ โดยอาจจะลงทะเบียนในบัตรทะเบียนวารสารเพิ่มอีก 1 วิธี รวมทั้งอาจต้องพิจารณาประเภทของสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องา ประกอบด้วยเพื่อความเหมาะสมในทางปฏิบัติ

ปัญหาการจัดเก็บ จำแนกออกเป็น 6 ปัญหาย่อย พบว่า ปัญหาที่มีห้องสมุดจำนวนมากที่สุด 18 แห่งเท่ากันตอบมี 2 ปัญหา คือ การจัดเก็บสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องา ในระบบชั้นเปิด ทำให้สิ่งพิมพ์ถูกฉีกขาดง่ายขึ้น และการจัดเก็บสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องที่ไม่ใช่วารสารในระบบชั้นเปิด ทำให้ใช้เวลานานในการจัดเก็บสิ่งพิมพ์ขึ้นชั้น ส่วนปัญหาที่มีห้องสมุดตอบน้อยที่สุด 15 แห่ง คือ การจัดเก็บสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องาโดยแยกต่างหากทำให้ประสบปัญหาในเรื่องสถานที่จัดเก็บคับแคบ นอกจากนี้ยังพบว่า มีปัญหา 1 ปัญหาที่ห้องสมุดทุกแห่งระบุว่าไม่มีปัญหา คือ การจัดเก็บสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องาในระบบชั้นปิด ทำให้ต้องจัดบุคลากรไว้คอยให้บริการโดยเฉพาะ ทำให้เสียเวลาในการปฏิบัติงานอื่น

เมื่อพิจารณาระดับของปัญหา พบว่า ห้องสมุดประสบปัญหาในระดับปานกลางเพียงระดับเดียวทั้ง 5 ปัญหา โดยปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ปัญหา ได้แก่ การจัดเก็บสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องที่ไม่ใช่วารสารรวมกับหนังสือทั่วไปทำให้ไม่สะดวกในการติดตามหาตัวเล่ม เพราะต้องค้นเลขเรียกหนังสือจากเครื่องมือช่วยค้นต่างๆ ($\bar{X}=2.94$) การจัดเก็บสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องที่ไม่ใช่วารสารโดยแยกต่างหาก ทำให้ประสบปัญหาในเรื่องสถานที่จัดเก็บคับแคบ ($\bar{X}=2.93$) และปัญหาที่ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การจัดเก็บสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องที่ไม่ใช่วารสารในระบบชั้นเปิด ทำให้ใช้เวลานานในการจัดเก็บสิ่งพิมพ์ขึ้นชั้น ($\bar{X}=2.50$)

2.1.3 ปัญหาด้านงานบริการ จำแนกออกเป็น 6 ปัญหาย่อย พบว่าปัญหาที่ห้องสมุดจำนวนมากที่สุด 21 แห่ง ตอบ คือ การให้บริการยืม-คืนสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องที่ไม่ใช่วารสารออกนอกห้องสมุดได้ ทำให้ตัวเล่มสิ่งพิมพ์ชำรุดได้ง่าย และถ้าสูญหายก็ไม่สามารถหาตัวเล่มจริงมาทดแทนได้ ส่วนปัญหาที่มีห้องสมุดตอบน้อยที่สุด (3 แห่ง) คือ การหมุนเวียนสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องาไปยังผู้สนใจ ได้แก่ อาจารย์ นักวิจัย และ/หรือบุคลากรห้องสมุดได้รับเล่มกลับคืนมาล่าช้า และบางครั้งตัวเล่มสูญหาย

นอกจากนั้นยังมีปัญหาอีก 1 ปัญหา ที่มีห้องสมุดตอบจำนวนน้อย 5 แห่ง คือ ปัญหาบริการสำเนาหน้าสารบัญ สิ่งพิมพ์ต่อเนื่องฯ ล่าช้า เนื่องจากผู้ปฏิบัติงานทำงานหลายหน้าที่

เมื่อพิจารณาระดับของปัญหาพบว่า ห้องสมุดประสบปัญหาในระดับปานกลาง ทั้ง 6 ปัญหา โดยปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ปัญหา ได้แก่ การให้บริการยืม-คืนสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องที่ไม่ใช่วารสารออกนอกห้องสมุดได้ทำให้ตัวเล่มสิ่งพิมพ์ชำรุดได้ง่าย และถ้าสูญหายก็ไม่สามารถหาตัวเล่มจริงมาทดแทนได้ ($\bar{X}=3.38$) การหมุนเวียนสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องฯ ไปยังผู้สนใจ ได้แก่ อาจารย์ นักวิจัย และ/หรือบุคลากรห้องสมุด ได้รับเล่มกลับคืนมาล่าช้าและบางครั้งตัวเล่มสูญหาย ($\bar{X}=3.33$) สิ่งพิมพ์ต่อเนื่องที่ไม่ใช่วารสารจัดพิมพ์เผยแพร่ล่าช้ากว่ากำหนด (Behind publication) ดังนั้นห้องสมุดจึงได้รับเล่มล่าช้าและมีผลทำให้ผู้ใช้ได้ใช้ตัวเล่มไม่ทันกับความต้องการ ($\bar{X}=3.25$)

2.2 ข้อเสนอแนะในการจัดการสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องที่ไม่ใช่วารสาร ในห้องสมุดสาขาการแพทย์มหาวิทยาลัยของรัฐ

ในส่วนข้อเสนอแนะพบว่า มีห้องสมุดให้ข้อเสนอแนะ 8 แห่ง โดยข้อเสนอแนะแต่ละข้อ มีจำนวนห้องสมุดตอบตั้งแต่ 1-2 แห่ง สำหรับข้อเสนอแนะที่มีห้องสมุดตอบ 2 แห่งมี 1 รายการ คือ ควรกำหนดบุคลากรผู้รับผิดชอบการดำเนินงานสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องที่ไม่ใช่วารสารโดยเฉพาะ

การทดสอบสมมติฐาน

จากสมมติฐาน 2 ข้อที่ได้ทดสอบดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า ส่วนใหญ่เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ และมีเพียงบางส่วนไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

ส่วนที่เป็นไปตามสมมติฐาน ได้แก่ ข้อ 1 คือ ห้องสมุดสาขาการแพทย์มหาวิทยาลัยของรัฐส่วนใหญ่มีการจัดการสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องที่ไม่ใช่วารสาร โดยได้รับงบประมาณรวมกับหนังสือ ใช้ระบบการจัดหมวดหมู่ การจัดเก็บและให้บริการเช่นเดียวกับหนังสือ

ส่วนที่ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ได้แก่ ข้อ 2 คือ ห้องสมุดสาขาการแพทย์มหาวิทยาลัยของรัฐ ประสบปัญหาด้านงานบริหารและงานบริการในระดับที่สูงกว่าปัญหาด้านงานเทคนิค

ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย

ผลจากวิจัยครั้งนี้สามารถใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานและปรับปรุงการจัดการสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องที่ไม่ใช่วารสารในห้องสมุดสาขาการแพทย์ และห้องสมุดอื่นได้ดังนี้

ด้านงานบริหาร

1. ห้องสมุดควรกำหนดนโยบายในการบริหารงานสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องที่ไม่ใช่วารสารอย่างชัดเจน เนื่องจากสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องๆ มีหลายประเภท และบางประเภทห้องสมุดบอกรับอย่างต่อเนื่อง ห้องสมุดจึงควรกำหนดว่า สิ่งพิมพ์ต่อเนื่องประเภทใด ควรปฏิบัติเช่นเดียวกับหนังสือ และสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องประเภทใด ควรปฏิบัติเช่นเดียวกับวารสารหรือจัดเป็นสิ่งพิมพ์พิเศษแยกต่างหาก พร้อมทั้งกำหนด หน่วยงานที่รับผิดชอบการดำเนินงานไว้ในนโยบายด้วย
2. ห้องสมุดควรได้รับการสนับสนุนเงินงบประมาณ ในการจัดหาสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องที่ไม่ใช่วารสารให้เพียงพอกับการบอกรับสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องๆ ที่มีอยู่ และควรพิจารณาถึงการบอกรับชื่อใหม่ ๆ ด้วย
3. ห้องสมุดควรกำหนดบุคลากรผู้รับผิดชอบการดำเนินงานสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องที่ไม่ใช่วารสารโดยเฉพาะ

ด้านงานเทคนิค

1. ห้องสมุดควรมีเกณฑ์ในการคัดเลือกสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องที่ไม่ใช่วารสารที่แน่นอนเป็นสายลักษณะอักษร เพื่อใช้เป็นแนวทางในปฏิบัติงาน และในการคัดเลือกควรมีผู้ร่วมพิจารณาหลายฝ่าย ได้แก่ ผู้ใช้ห้องสมุด บรรณารักษ์ และผู้บริหารห้องสมุด
2. ในการลงทะเบียนสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องที่ไม่ใช่วารสาร ห้องสมุดควรใช้วิธีการลงทะเบียน 2 รูปแบบ คือ ลงทะเบียนรวมกับหนังสือ และลงทะเบียนรวมกับวารสาร
 - การลงทะเบียนรวมกับหนังสือ สามารถทำได้กับสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องทุกประเภท
 - การลงทะเบียนรวมกับวารสาร ควรทำกับสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องๆ ที่ห้องสมุดบอกรับอย่างต่อเนื่อง เพื่อความสะดวกในการติดตามตัวเล่ม และทวงถาม รวมทั้งยังทำให้เกิดความชัดเจนว่า สิ่งพิมพ์ต่อเนื่องชื่อใดจะสามารถนำไปจัดรวมในรวมรายชื่อวารสารได้ด้วย
3. ในการจัดทำเครื่องมือช่วยค้นให้กับสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องที่ไม่ใช่วารสาร ห้องสมุดควรจัดทำเครื่องมือช่วยค้นที่สำคัญ 2 ประเภท คือ การทำรายการ และการทำตรรชนี
 - การทำรายการ ทั้งในรูปแบบรายการ และ OPAC ห้องสมุดควรพิจารณาเช่นเดียวกับการลงทะเบียน คือ ห้องสมุดสามารถทำรายการ โดยใช้กฎเกณฑ์การลงรายการเช่นเดียวกับหนังสือหรือวารสารก็ได้ สำหรับการลงรายการเช่นเดียวกับวารสาร ห้องสมุดควรทำกับสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องที่บอกรับอย่างต่อเนื่อง
 - การทำตรรชนี อาจทำให้กับสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องบางประเภท เช่น สิ่งพิมพ์ปริทัศน์รายปี เพื่อช่วยในการค้นบทความในสิ่งพิมพ์ดังกล่าว

4. การจัดเก็บสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องที่ไม่ใช่วารสาร ห้องสมุดควรจัดเก็บ ดังนี้

- สิ่งพิมพ์ต่อเนื่องๆ ที่มีข้อมูลหลากหลาย และไม่ต้องใช้ทั้งเล่ม ควรจัดเก็บเป็นหนังสืออ้างอิง ได้แก่ หนังสือรายปี และรายงานประจำปี
- สิ่งพิมพ์ต่อเนื่องๆ ประเภทหนังสือชุดที่มีหมายเลขเรียงลำดับ รายงานการประชุมวิชาการ และสิ่งพิมพ์ปริทัศน์รายปี ควรจัดเก็บรวมกับหนังสือทั่วไป ทั้งนี้ สิ่งพิมพ์ปริทัศน์รายปี อาจแยกเก็บรวมกับวารสารก็ได้ เนื่องจากเป็นสิ่งพิมพ์ประเภทเดียวที่มีลักษณะเหมือนวารสารมากที่สุด

ด้านงานบริการ

ห้องสมุดสามารถจัดบริการด้านต่าง ๆ ให้กับสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องที่ไม่ใช่วารสารในลักษณะเดียวกับทรัพยากรสารสนเทศอื่น ๆ ของห้องสมุดได้ แต่ในขณะเดียวกัน ห้องสมุดควรพิจารณาบริการบางประเภทให้กับสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องบางประเภท ได้แก่ บริการสำเนาสารบัญ โดยอาจทำให้กับสิ่งพิมพ์ปริทัศน์รายปี

แนวทางสำหรับงานวิจัยในอนาคต

1. ควรศึกษาการใช้สิ่งพิมพ์ต่อเนื่องที่ไม่ใช่วารสารในห้องสมุดมหาวิทยาลัย ทั้งห้องสมุดคณะ และหอสมุดกลาง
2. ควรศึกษาการจัดการสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องที่ไม่ใช่วารสารในหอสมุดกลางของมหาวิทยาลัย และห้องสมุดเฉพาะอื่น ๆ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย